

กิตติกรรมประกาศ

เรื่องของเรื่องเริ่มต้นได้อย่างไร ไม่มีใครรู้ อาจบางทีมันจมลึกอยู่ในห้วงคิด ซ่อนกลบอยู่ในลาย ดินสอและเส้นสมุด บางทีบางแห่ง นานจนแทบลืม เรื่องราวเริ่มต้นบนบาทวิถีถนนราชดำเนิน คินหนาวที่ เหลือแต่ดาวเป็นเพื่อน บริกรวัยกลางคนยืนสูบบุหรี่พักกายยังหน้าร้านอาหาร มุมความมืดอันเข้มข้น มี ปรกกายแดงจากปลายเก้าอี้บุหรี่ ซึ่งถูกอัดจนสุดปอดแล้วคลายควันออกให้ล่องลอย จินตภาพฟุ้งฝัน พื้นที่ และเวลาจากไอน้ำ ฉับพลันทันใด รถนรุเข้าเทียบจอด บุหรี่ที่ถูกจุดและดูดสูบไม่ถึงไหน แค่สองสามขีด บุหรี่นั้นความสุกนั้นกลับถูกตัดทิ้ง ไม่กลิ้งไปไหน แต่ถูกยี่เข้าเพื่อดับไฟฝัน ผินตัวกลับสู่งานหน้าที่บริกร และกรอบโครงสร้าง ชัดแย้งอันรันทด เศษความสุกอันเล็กน้อยที่ทิ้งจะมีและเสพได้ ต้องถูกทำลายด้วย ปลายเท้าของผู้จุดมันขึ้นด้วยความถวิลหา ทำไมบุหรี่ยี่เข้าเยียมเสน่ห์เร้าชวนเหลือเกินสำหรับผู้ติดมัน มวนควันนี้มีมนต์หรือกลใดจึงพาเราก้าวข้ามพื้นที่ ก้าวพ้นเวลา ไปสู่จินตนาการความฝันได้อย่างไม่สิ้น สุด ฉากชีวิตเล็กๆตั้งคำถามกับเราไว้ แล้วเลื่อนจางไปกับคืนวันอันห่างไกล

เมื่อฤดูกาลวิทยานิพนธ์มาถึง การค้นหาเรื่องราวจำต้องเริ่มขึ้น ชีวิตที่เริงกระจายไปกับความว่างเปล่า กลับต้องเดินเร้า คืบคลาน และแทบไม่น่าเชื่อเลยว่า คินหนาวในวันนั้น กับความทรงจำอันพราวเลื่อน จะกลายมาเป็นประกายไฟในความมืดมิด หลงทางหรือกับดัก เราก็ต้องตามมันไป เอามาให้จงได้ จน กลายเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ในที่สุด จะเรียกจุดตัดบนรอยเวลานั้นว่า โชคชะตา ความบังเอิญ หรือ เป็นใครบางคนที่เป็นองบนกำหนดไว้ อาจไม่ได้เป็นปรัชญาลึกลับซึ่งอะไรถึงปานนั้น เพราะบางครั้งชีวิตมันก็เป็นอย่างนี้เอง ไปของมันตามทางเหมือนหินกลิ้ง ไม่จำเป็นต้องไปขบคิดอะไรกับมันมากมาย มีกวีบทหนึ่งเข้ากันได้ดีระหว่างบุหรี่ยี่เข้าและชีวิต เขียนไว้ว่า "Life is a cigarette, Cinder, ash, and fire, Some smoke it in a hurry, Others savor it." ชีวิตก็เหมือนกับบุหรี่ยี่เข้า ผลาญเผาตัวเองจนหมดไป กลายเป็นเถ้า ต่างกันตรงที่ว่า บางคนใช้มันอย่างเร้าร้อนเร่งรีบ แต่บางคนกลับเสพชับไปกับรสชาติของมัน

ท่ามกลางการโอบอุ้มจากเวลา อยากกล่าวคำขอบคุณหวานๆ ถึง พระคุณพ่อ-แม่ ความคิดและการขัดเกลาจากอาจารย์ธีรยุทธ บุญมี เพื่อนปริญญาโทผู้ร่วมชะตากรรม ความช่วยเหลือจากพี่ซูป พี่มด เยื่อน ฝ้าย จ๊อ ต้อง และใครมากมายอีกหลายหลาก ทุกคนคือส่วนร่วมที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสิ้น ออกมาได้ ขอขอบคุณจากใจจริง

สุดท้ายนี้ ในระหว่างการควบคุมแน่นทางความคิด คำถามมากมายที่เกิดขึ้นในการทำวิทยานิพนธ์ ล้วนน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง คำตอบเล่าอยู่เหนือ มวนไฟแห่งคำถามถูกจุดขึ้นในใจแล้ว ควันเทาและเถ้าแดง ล่องลอย ลามไหม้ ความคิดและจินตนาการ ขบคิด ฟุ้งฝัน ในคำตอบทุกควันหายใจเข้าออก เชิญ ทดลองเสพชับและพักกาย มาต่อไฟบุหรี่ยี่เข้าเติมไฟความคิด จุดสูบและดูดอัดความหมายของบุหรี่ยี่เข้าเชิง สังคมวัฒนธรรมร่วมกันสักมวนเถิด

วิศิษฐ์ ศิลปสุวรรณชัย